

MATTHEÛS

21:23-27

Jezus confronteert de overpriesters met de ware bron van geestelijk gezag en hun onwil om de waarheid te erkennen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/21-23-27

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus' gezag over de tempel	6 min	3
2	Institutioneel en goddelijk gezag	4 min	6
3	De wedervraag over Johannes' doop	6 min	8
4	Oneerlijkheid tegenover God	6 min	12
5	Liefde voor de waarheid	3 min	15
	Om verder te lezen		16

1

Jezus' gezag over de tempel

In het eenentwintigste hoofdstuk van Mattheüs hebben we het begin gezien van de laatste week van Jezus' aardse bediening vóór Zijn kruisiging. Die week begon, zoals alle weken, op zondag, en die zondag was Palmzondag. De week begon met de triomfantelijke intocht van Jezus in Jeruzalem en Zijn reiniging van de tempel. De volgende dag, maandag, vervloekte Hij de vijgenboom. Die werd voor de discipelen een aanschouwelijke les van wat er door geloof tot stand kon worden gebracht. Ook liet dit zien dat Israël nu verworpen zou worden en niet langer de gelegenheid zou krijgen om vrucht te dragen voor God, aangezien het dat ook daarvoor nooit werkelijk had gedaan.

Vervolgens komen we bij de gebeurtenissen van de dinsdag van die week. Natuurlijk werd Jezus niet veel dagen daarna gekruisigd, op vrijdag, zoals de meesten geloven. Maar op dinsdag had Jezus verschillende ontmoetingen met mensen die iets op Hem wilden aanmerken en Hem op de proef wilden stellen. Er vond die dinsdag van de lijdensweek dan ook heel wat onderwijs, interactie en discussie plaats.

In Mattheüs 21 lezen we, vanaf vers 23:

En toen Hij in de tempel gekomen was, kwamen de overpriesters en de oudsten van het volk naar Hem toe, terwijl Hij onderwijs gaf, en zeiden: Met welke bevoegdheid doet U deze dingen? En wie heeft U deze bevoegdheid gegeven?

MATTHEÛS 21:23

Maar Jezus antwoordde hun: Ik zal u ook één ding vragen. Als u Mij daarop antwoordt, zal Ik u eveneens zeggen met welke bevoegdheid Ik deze dingen doe. Waar kwam de doop van Johannes vandaan: uit de hemel of uit de mensen? Zij overlegden met elkaar en zeiden: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij ons vragen: Waarom hebt u hem dan niet geloofd? Maar als wij zeggen: Uit de mensen, dan zijn wij bang voor de menigte, want iedereen houdt Johannes voor een profeet. Daarom antwoordden zij Jezus: Wij weten het niet. Toen zei Hij tegen hen: Dan zeg Ik u ook niet met welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.

MATTHEÛS 21:24-27

Deze mensen zijn boos op Jezus, waarschijnlijk omdat Hij een paar dagen eerder de tempel had gereinigd. Uiteindelijk spreken ze Hem erop aan. Ze zoeken Hem op en zeggen:

Met welk gezag doet u deze dingen?

Weet je wat gezag betekent? Gezag betekent dat je het recht hebt om iets bepaalds te doen. Wie gezag heeft, heeft het recht om leiding te geven, het recht om beslissingen te nemen, het recht om geschillen te beslechten of het recht om bevelen te geven. Dat is gezag. Het is het recht om de leiding te hebben en het recht om de dingen te doen die je doet.

Iemand kan op het ene gebied gezag hebben, maar niet op een ander gebied. Ik ben bijvoorbeeld vader. Ik heb gezag over mijn kinderen. Ik heb geen gezag over de kinderen van iemand anders. Een man kan gezag hebben als directeur van een school, maar dat betekent niet dat hij gezag heeft in de rechtszaal. Hij is geen rechter. Er zijn verschillende terreinen van gezag, en op het ene terrein heeft een man het recht om beslissingen te nemen. Een rechter in een rechtszaal heeft het recht om bepaalde

beslissingen te nemen. Maar wanneer hij naar de gemeente gaat, heeft hij niet het recht om te bepalen welke leerstellingen daar verkondigd zullen worden. Daar heeft hij geen gezag.

De vraag is dus: wanneer je iets bepaalds doet, heb je dan het gezag om dat te doen? Zoals ik al zei, heb ik het gezag om leiding te geven aan mijn eigen huis. Maar ik heb niet het gezag om naar jouw huis te komen en daar hetzelfde te doen.

Zij vroegen zich af hoe Jezus kon beweren dat Hij het recht had om de dingen te doen die Hij in het huis van God deed. Hij komt naar de tempel, die Gods huis is, en Hij gedraagt Zich alsof die van Hem is. Er zijn daar mensen die duiven verkopen en er zijn mensen die geld wisselen. Jezus gooit hen allemaal eruit, alsof Hij het recht heeft om dat te doen en alsof zij niet het recht hebben om daar te zijn.

Wat de Farizeeën betreft, was Jezus gewoon een andere burger, gewoon een andere man. Hij had niet méér recht om mensen uit de tempel te gooien dan zij het recht hadden om daar te zijn. En op grond van welk gezag beweerde Hij dat te mogen doen? Dat is wat ze vragen. Ze zeiden:

Met welk gezag doet u deze dingen, en wie heeft u dat gezag gegeven?

Natuurlijk zou voor iemand die mensen uit het huis van God dreef het enige verstandige antwoord zijn dat hij van God de bevoegdheid had gekregen om dit te doen. Het is Gods huis. Hij is Degene Die het recht heeft om mensen eruit te jagen. Ieder ander is ook maar een mens en zou net zomin het recht hebben om daar te zijn of anderen eruit te gooien. Maar God zou wel het recht hebben om dat te doen.

Als Jezus dus had gezegd: “Mijn gezag komt van God”, dan zou dat natuurlijk een bevredigend antwoord zijn geweest in die zin dat Hij daarmee aanspraak maakte op het recht om mensen uit het huis van God te drijven. Maar het probleem is dat zij dachten dat ze Hem voor een dilemma konden plaatsen als Hij dat zou zeggen. Want als Hij zei: “Mijn gezag komt van God”, zouden ze waarschijnlijk hebben gezegd: “Je lastert God. Je beweert meer te zijn dan je bent. Je beweert dat God aan jouw kant staat, terwijl je in werkelijkheid een heiligschennende man bent.” En ze zouden wel een reden hebben gevonden om Hem daarom iets te verwijten.

Maar als Hij zei: “Mijn gezag komt van...” en je vult daar vervolgens iets anders in dan God, dan zouden ze zeggen: “Nou, dan hebt U niet het recht om mensen uit het huis van God te jagen als U slechts menselijk gezag hebt.” Ze wilden dus dat Hij Zich uitsprak. Ze wilden dat Hij duidelijk maakte wie Hem dit gezag had gegeven.

2

Institutioneel en goddelijk gezag

Dat is interessant, want zelf waren ze godsdienstige mannen. Dit waren overpriesters, beroepsmatig godsdienstige mensen, de geestelijkheid van die tijd. Hij kwam als het ware hun achtertuin binnen: de tempel. Daar werkten zij. Hij begon er grote schoonmaak te houden. Hij begon te zeggen: ‘Dit deugt niet. Haal dit hier weg,’ alsof Hij het gezag had om dat te doen.

Zij meenden gezag te hebben omdat ze door de hogepriester in hun ambt waren aangesteld, of door de wet, of door welke bron dan ook. In feite hadden de Romeinen zelf de priesters toestemming gegeven om hun werk voort te zetten nadat de Romeinen Jeruzalem hadden overgenomen. Ze hadden dus menselijke machtiging van de hoogste orde. Ze hadden die van Rome en van de hogepriester. Maar wie had Jezus gezag gegeven? De keizer had niet gezegd dat Hij naar binnen mocht gaan om grote schoonmaak te houden. De hogepriester stond niet aan Zijn kant. Hoe kon Hij dan beweren dat Hij deze dingen mocht doen?

Vaak nemen godsdienstige gezagsdragers aan dat zij het gezag van God aan hun kant hebben. Toch stuurt God een profeet naar hen toe, en die heeft werkelijk het gezag van God aan zijn kant, ook al heeft hij het institutionele gezag niet aan zijn kant. Het is heel belangrijk om dit op te merken. Veel christenen zien de gemeente tegenwoordig als een instituut, en ze beschouwen gezag in de gemeente als een institutionele zaak. We hebben een voorganger. Hij is aangenomen om de leiding over deze organisatie te hebben. Hij is de beroepskracht. Hij is geordineerd en heeft een seminarieopleiding gevolgd. Mensen hebben hem een positie gegeven. Sommigen zeggen misschien: ‘Hij is door God geroepen,’ maar dat is nogal subjectief. Het enige wat we met zekerheid kunnen zeggen, is dat mensen hem in die positie hebben geplaatst. Hij lijkt gezag te hebben.

Maar stel nu dat iemand uit zijn gemeente hem op grond van het Woord van God ter verantwoording roept en zegt: 'De manier waarop het hier toegaat, is niet schriftuurlijk. Dat is een belediging voor God.' Degene die hem ter verantwoording roept, heeft misschien helemaal geen institutioneel gezag. Wat het instituut betreft, zijn er ambtsdragers, en zij hebben het gezag om de beslissingen te nemen. Maar wat God betreft, kan iemand die niet eens deel uitmaakt van het instituut heel goed Gods woordvoerder zijn, Gods profeet.

Dat bleek uit het feit dat Jezus de tempel kon binnengaan, waar Hij geen enkel institutioneel gezag had. Hij was geen priester, maar Hij was wel een profeet. Hij had het gezag van God. We moeten beseffen dat gezag in Gods Koninkrijk niet institutioneel is. Het berust niet bij een man omdat hij een ambt bekleedt binnen een instituut. Het is in overeenstemming met het Woord van God. Als iemand instemt met het Woord van God, heeft wat diegene zegt gezag. Jesaja 8:20 zegt:

Terug naar de wet en het getuigenis! Als zij niet overeenkomstig dit woord spreken, zal er voor hen geen dageraad zijn.

JESAJA 8:20

Waar niet overeenkomstig Gods Woord wordt gesproken, is beslist ook geen geestelijk gezag.

Jezus had geestelijk gezag, maar in deze situatie hadden de priesters institutioneel gezag. Ze namen er aanstoot aan dat Hij hun terrein betrad, als het ware hun kantoor binnenkwam, en beslissingen over de tempel nam die zij niet namen. Ze zeiden:

Wie heeft u dat gezag gegeven? Met welk gezag doet u deze dingen?

3

De wedervraag over Johannes' doop

Jezus antwoordde en zei tegen hen:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ik zal u ook één ding vragen; als u Mij dat zegt, zal Ik u ook zeggen met welke bevoegdheid Ik deze dingen doe. De doop van Johannes, vanwaar was die, uit de hemel of uit de mensen? En zij overlegden met elkaar, en zeiden: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij tegen ons zeggen: Waarom hebt u hem dan niet geloofd?

MATTHEÛS 21:24-25

In de parallelle passage in Markus 11:30 zei Hij, nadat Hij de vraag had gesteld:

De doop van Johannes, was die uit de hemel of uit de mensen?
Antwoord Mij.

MARKUS 11:30

Volgens Markus zegt Jezus:

Waar kwam de doop van Johannes vandaan? Uit de hemel of van mensen? Geef me antwoord.

Daarmee drong Hij hen dus in het nauw. Hij stelde hun niet alleen een vraag. Hij zette hen onder druk: 'Geef Mij hier antwoord op.'

Je ziet wat Hij deed. Johannes de Doper kwam namens hetzelfde gezag als Jezus. Johannes had niet hetzelfde gezag als Jezus, omdat zijn rang in Gods orde niet zo hoog was als die van Jezus, maar hij kwam wel namens hetzelfde gezag. Hij was een profeet van God, en iedereen die dat wist, zou moeten erkennen dat het gezag van Johannes

uit de hemel kwam. Als iemand erkende dat het gezag van Johannes uit de hemel kwam, zou diegene ook moeten erkennen dat Johannes Jezus aanwees als het Lam van God:

De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

JOHANNES 1:29

Dus als het gezag van Johannes uit de hemel kwam, dan was zijn bevestiging van Jezus iets waarmee ze rekening moesten houden.

De overpriesters geloofden Johannes niet, en ze geloofden Jezus evenmin. Maar Johannes was erg populair onder het volk. Tegen die tijd was Johannes als martelaar gestorven. Hij was op onrechtvaardige wijze door Herodes gedood, en in de volksverbeelding was hij een martelaar en een held geworden. Niemand zou het wagen kwaad over Johannes te spreken en verwachten ermee weg te komen.

Toen Jezus zei:

Kwam de doop van Johannes uit de hemel of van mensen?

redeneerden zij onder elkaar en zeiden:

De doop van Johannes, vanwaar was die, uit de hemel of uit de mensen? En zij overlegden met elkaar, en zeiden: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij tegen ons zeggen: Waarom hebt u hem dan niet geloofd? Maar als wij zeggen: Uit de mensen, dan zijn wij bevreesd voor de menigte, want zij houden allen Johannes voor een profeet.

MATTHEÛS 21:25-26

In Lukas 20:6 staat zelfs dat ze bang waren dat het volk hen zou stenigen, want iedereen hield Johannes voor een profeet. Hier bracht Jezus hen in moeilijkheden. Zij probeerden Hem in moeilijkheden te brengen, maar Hij bracht hen in moeilijkheden.

Zijn antwoord zou in wezen zijn: „Mijn gezag komt uit dezelfde bron als dat van Johannes.” Zo zegt Hij het niet, maar dat zou wel de ware uitspraak zijn. Dat zou Zijn antwoord zijn. Maar eerst zegt Hij:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ik zal u ook één ding vragen; als u Mij dat zegt, zal Ik u ook zeggen met welke bevoegdheid Ik deze dingen doe. De doop van Johannes, vanwaar was die, uit de hemel of uit de mensen? En zij overlegden met elkaar, en zeiden: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij tegen ons zeggen: Waarom hebt u hem dan niet geloofd?

MATTHEÛS 21:24-25

en vervolgens wordt daarmee te kennen gegeven dat ze zullen weten waar Zijn gezag vandaan kwam.

Er waren twee mogelijkheden: het gezag van Johannes kwam van God, of het kwam van mensen. Ze konden niet toegeven dat het van God kwam, want dat zou betekenen dat Jezus van God kwam, aangezien Johannes Jezus had erkend en zij zowel Johannes als Jezus al hadden verworpen. Ze konden dus niet zeggen dat het van God kwam, want dan zou Jezus tegen hen zeggen:

En zij overlegden met elkaar en zeiden: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij zeggen: Waarom hebt u hem dan niet geloofd?

MARKUS 11:31

Aan de andere kant was het, gezien de stemming onder het volk, eenvoudigweg geen aanvaardbaar antwoord als ze zeiden dat het van mensen kwam. Waarschijnlijk zouden ze door het volk gestenigd worden als ze zeiden dat Johannes geen profeet van God was. Geen van beide antwoorden zou dus voor hun doeleinden geschikt zijn.

Jezus had hen werkelijk voor een dilemma geplaatst. Vaak kwamen de critici van Jezus om Hem in zo'n positie te brengen. Toen ze bijvoorbeeld met de vrouw die op overspel betrapt was naar Jezus kwamen, zeiden ze:

**In de wet nu heeft Mozes ons geboden zulke vrouwen te stenigen;
U dan, wat zegt U?**

JOHANNES 8:5

Daarmee plaatsten ze Jezus voor een dilemma waarbij elk antwoord Hem in moeilijkheden zou brengen. Als Hij zei: „Stenig haar niet”, dan zouden ze zeggen: „Dus U bent het niet met Mozes eens.” Dat zou Jezus in moeilijkheden brengen bij de godsdienstige Joden, die wisten dat Mozes van God kwam. Als ze konden zeggen: „Jezus spreekt Mozes tegen”, zou dat de geloofwaardigheid van Jezus in de ogen van de Joden schaden. Maar als Jezus zei: „Ga je gang en stenig haar”, wat in overeenstemming zou zijn met Mozes, was dat in strijd met de wet. De Romeinen stonden de Joden niet toe mensen te stenigen. Daarom kon Jezus ervan beschuldigd worden dat Hij mensen leerde dingen te doen die tegen Rome ingingen. Welk antwoord Hij ook gaf, of Hij nu zei: „Stenig haar”, of: „Stenig haar niet”, het zou Hem bij de ene of de andere groep in moeilijkheden brengen.

Natuurlijk wist Jezus daaraan te ontkomen. Hij zei:

En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.

JOHANNES 8:7

en daardoor konden ze Hem niet in de val lokken. Maar nu heeft Hij hen in zo'n situatie gebracht. Hij zegt:

**De doop van Johannes, was die uit de hemel of uit de mensen?
Antwoord Mij.**

MARKUS 11:30

Ze konden geen van beide antwoorden geven. Niet omdat ze geen mening hadden, maar omdat ze in moeilijkheden zouden komen en Jezus hen in het nauw zou drijven als ze een van beide antwoorden gaven. Dus antwoordden ze:

Dat weten we niet.

4

Oneerlijkheid tegenover God

Dat was geen eerlijk antwoord. Ze wisten het in werkelijkheid wel, of ze dachten tenminste dat ze het wisten. Ofwel wisten ze diep in hun hart dat de bediening van Johannes uit de hemel kwam, maar wilden ze dat niet toegeven, ofwel geloofden ze werkelijk dat die daar niet vandaan kwam en dachten ze zeker te weten dat dit niet zo was, maar wilden ze dat niet zeggen. Hun antwoord was niet eerlijk. De reden dat ze Hem geen antwoord gaven, had niets te maken met het feit dat ze het niet wisten. Het kwam doordat ze niet bereid waren antwoord te geven in een situatie waarin dat hen in het debat in het nadeel zou brengen. Met andere woorden, ze beriepen zich op onwetendheid, terwijl ze in werkelijkheid eenvoudigweg niet eerlijk waren. Ze wilden namelijk de gevolgen niet aanvaarden van het toegeven, in de ene of de andere richting, van wat ze wisten of voor waar hielden.

Jezus zei:

En zij antwoordden Jezus en zeiden: Wij weten het niet. Hij zei tegen hen: Dan zeg Ik u ook niet met wat voor bevoegdheid Ik dit doe.

MATTHEÛS 21:27

Zij zeiden:

We weten het niet.

en Hij zei: „Dan vertel Ik het jullie ook niet.” Hij zei als het ware: „Jullie zeggen dat jullie het niet weten, maar in werkelijkheid willen jullie het gewoon niet zeggen. Ik zal het jullie evenmin zeggen.” Het punt hier is dat Jezus niet wilde ingaan op mensen die niet eerlijk tegen Hem wilden zijn. Als zij zich in deze kwestie niet wilden uitspreken, zou Hij Zich niet met hen bezighouden. Hij zou Zijn parels niet voor de zwijnen werpen. Hij zou hun geen informatie geven die ze tegen Hem konden gebruiken, als zij weigerden Hem de informatie te geven die Hij tegen hen kon gebruiken. Jezus beantwoordt hun vraag dus niet, omdat het geen eerlijke mannen zijn. Ze zijn een antwoord niet waard.

Om antwoord op je vragen van God te krijgen, moet je eerlijk zijn tegenover God. Er zijn veel dingen die mensen van God willen weten. Ik heb mensen horen zeggen: ‘Ik wil weten wat God gaat doen met mensen die het Evangelie nooit hebben gehoord,’ of: ‘Ik wil weten hoe God een goede God kan zijn en toch kwaad of lijden in de wereld kan toelaten.’ Ze willen dat God hun antwoorden geeft over bepaalde dingen, maar God antwoordt hun niet. In veel gevallen komt dat doordat ze helemaal niet werkelijk eerlijk zijn. God is je geen enkel antwoord verschuldigd, maar Hij schept er vreugde in Zichzelf te openbaren aan mensen met een eerlijk en goed hart. Maar er zijn mensen die niet eerlijk zijn. Ze willen informatie van God, zodat ze die vervolgens kunnen bekritisieren. Wat betreft de vraag: ‘Wat gaat God doen met mensen die het Evangelie nooit hebben gehoord?’ Er kunnen sommigen zijn die eerlijk het antwoord op zo’n vraag willen weten. In de meeste gevallen is dat echter niet zo. Ze willen alleen maar proberen een fout te vinden in de leer dat iedereen over Christus moet horen. En ze willen het doen voorkomen alsof God onrechtvaardig is als Hij mensen veroordeelt die nooit een kans hebben gehad. Als ze eerlijk waren, zouden ze moeten toegeven: ‘Het maakt voor mij niet uit wat God gaat doen met degenen die het niet hebben gehoord, want ik heb het wel gehoord. Daarom bevind ik mij in een positie waarin God met mij zal handelen als iemand die het heeft gehoord, en het is voor mij niet van belang hoe Hij handelt met degenen die het niet hebben gehoord.’

Heel vaak stellen mensen zulke vragen alleen maar om de werkelijkheid te ontlopen dat zij bij God ter verantwoording staan. ‘Ik wil het evangelie niet aannemen, dus zal ik proberen een fout te vinden in de aanspraken van het evangelie. Bijvoorbeeld dat

God onrechtvaardig zou zijn als Hij mensen die het evangelie nooit hebben gehoord naar de hel liet gaan.’ Dat is een uitvlucht. Dat is een bijkomstige kwestie.

Evenzo is het misschien iets eerlijker wanneer mensen zeggen: ‘Hoe kan een goede God kwaad in de wereld toelaten?’ Veel mensen zouden dat echt graag willen weten. Ik zou daar zelf ook graag meer over willen weten. Maar veel mensen wachten tot God hun een antwoord geeft voordat ze zich eerlijk aan Hem zullen overgeven en zich zullen bekeren van het kwaad in hun eigen leven. Ze zijn gewoon niet eerlijk tegenover God. Ze proberen uitvluchten te vinden om zich niet aan God over te geven. Dat doen ze onder het mom van: ‘Ik heb meer informatie nodig. God moet mij iets uitleggen. Dit is een vraag die mij voor een raadsel stelt. Ik kan niet echt geloven voordat ik dit antwoord krijg.’

Maar het feit is dat ze niet eerlijk zijn. Ze willen geen antwoord. Ze willen niet geloven. Ze zijn alleen maar blij dat ze een vraag hebben die onbeantwoordbaar lijkt, zodat ze zich op hun gemak kunnen voelen bij hun weigering om te geloven. Zo stonden de schriftgeleerden en de Farizeeën erin. Ze wilden niet geloven. Ze wilden niet werkelijk weten of Jezus van God kwam.

Toen ze zeiden: ‘Op grond van welke bevoegdheid doet U dit?’ moeten ze zeker hebben vermoed dat Hij zou zeggen: ‘Op grond van Gods bevoegdheid.’ En ze wilden Hem dat horen zeggen. Maar ze wilden niet werkelijk weten of het waar was. Ze wilden dat Hij het zei, zodat ze Hem konden aanvallen omdat Hij dat zei. Ze waren er niet benieuwd naar of Jezus werkelijk de Messias was, of Hij werkelijk een door God gezonden profeet was, of Hij werkelijk het Woord van God voor hen had, waaraan zij zich moesten onderwerpen en dat zij moesten gehoorzamen. Dat was niet wat ze wilden.

5

Liefde voor de waarheid

Daarom bracht Jezus hen in een positie waarin ze moesten erkennen dat God al door Johannes de Doper had gesproken, of erkennen dat Hij dat niet had gedaan. Als ze daar geen eerlijk antwoord op wilden geven, dan gaven ze niet genoeg om de waarheid om haar te verdienen. De Bijbel zegt in 2 Thessalonicenzen hoofdstuk 2:

Wanneer mensen de liefde voor de waarheid niet aannemen, zendt God hun een krachtige dwaling, zodat zij de leugen geloven.

2 THESSALONICENZEN 2:10-11

Het betekent eenvoudigweg dat als de waarheid niet belangrijk genoeg voor je is, je haar niet verdient. God geeft de waarheid niet aan degenen die haar lichtvaardig opvatten.

Een vrouw zal zichzelf niet zomaar geven aan een man die haar niet serieus neemt en haar niet waardeert. In de Schrift is de waarheid een vrouw. Wijsheid is een vrouw naar wie gezocht moet worden en die gewaardeerd moet worden. Als zij niet gewaardeerd wordt, kan zij niet verkregen worden.

De Farizeeën waren godsdienstige mensen die wilden dat alles volgens hun godsdienstige systeem bleef doorgaan, zonder de onderbrekingen en problemen die Jezus voor hen veroorzaakte. Het beste waarop ze konden hopen, was dat ze een manier zouden vinden om Jezus in diskrediet te brengen. Ze wilden een manier vinden om Hem er tegenover de mensen slecht uit te laten zien en te bewijzen dat Hij werkelijk niet van God kwam. Zo konden ze Hem uit hun eigen denken en uit dat van het publiek verdringen en verdergaan met hun godsdienstige bezigheden.

Helaas heeft God er een handje van onze godsdienst met een confrontatie te onderbreken. Wanneer wij niet in de waarheid zijn, dringt de waarheid onze godsdienst binnen. Dan moeten we bereid zijn onze hele kijk op de dingen te veranderen, zelfs als we iets van oudsher hebben geloofd en in praktijk gebracht. Als

we beseffen dat God met een nieuw inzicht komt en dat de waarheid tegen ons getuigt, dan moeten we bereid zijn onszelf te vernederen en de waarheid te aanvaarden zoals zij is.

De overpriesters waren niet bereid dit te doen. Er stond te veel op het spel. Hun hele leven draaide om hun godsdienst, en Jezus bracht hun de waarheid en leverde kritiek op hen. Ze waren niet bereid die kritiek te aanvaarden. In plaats daarvan probeerden ze de boodschapper uit de weg te ruimen. Uiteindelijk kruisigden ze Hem inderdaad. Maar Hij wees erop dat hun huichelarij nu eenmaal huichelarij was en hun geen recht gaf op een antwoord van Hem. God zal degenen die de waarheid niet willen kennen en zich er niet aan willen onderwerpen, geen antwoord geven.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 21:23
- Mattheüs 21:24-27
- Jesaja 8:20
- Mattheüs 21:24-25
- Markus 11:30
- Johannes 1:29
- Mattheüs 21:25-26
- Markus 11:31
- Johannes 8:5
- Johannes 8:7
- Mattheüs 21:27
- 2 Thessalonicenzen 2:10-11

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.